

OGLAŠAJTE V
NAJBOLJŠEM
SLOVENSKEM
ČASOPISU V OHIJU
★
Izvršujemo vsakovrstne
tiskovine

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVIŠEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

ADVERTISE IN
THE BEST
SLOVENE NEWSPAPER
OF OHIO
★
Commercial Printing of
All Kinds

VOL. XXXIII.—LETO XXXIII.

CLEVELAND, OHIO, MONDAY (PONDELJEK), JANUARY 23, 1950

STEVILKA (NUMBER) 15

NOVI GROBOVI



LAWRENCE KRESE

Nagloma je preminil v soboto zvečer Lawrence Krese, star še le 27 let, stanujoč na 3435 E. 71 St. Rojen je bil v Clevelandu in je delal kot prodajalec pri Richman Bros. Co. V minuli vojni je služil dve leti v armadi. Bil je član društva "Mir" št. 10 SDZ in Richman Bros. Post American Legion.

Tukaj zapuška žalujoče starše Martin in Rose, rojena Maurer, p. d. Matišetova, brate Edward, Albert in Carl, sestre Rose Marie, Beatrice in Mrs. Agnes Litwinowicz ter več sorodnikov. Pogreb se vrši v sredo jutraj ob 8:30 uri iz Louis do cerkev sv. Lovrenca ob 9. uri in nato na pokopališče Calvary.

JOSEPH ZUPANČIČ

V petek zvečer je padel na ledeni cesti Joseph Zupančič, star 72 let, stanujoč na 1118 E. 77 St. Dobil je tako težke poškodbe, da jim je podlegel v soboto jutraj. Doma je bil iz Male Račne, fara Kopanj na Dolenjskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 45 leti. Bil je član društva Slovenec št. 1 SDZ in društva sv. Vida št. 25 KSKJ. Tukaj zapuška sina Edwarda, hčer Mrs. Rose Kraemer, pet vnukov, bratrance Franka in več sorodnikov. Soprog Frances je umrla pred enim tednom. Pogreb se vrši v torek jutraj ob 8:45 uri iz Zelenovega pogrebnega zavoda, 6502 St. Clair Ave., v cerkev sv. Vida ob 9:30 uri in nato v družinsko grobnico na pokopališče Calvary.

FRANK RUSS

Snoči je umrl Frank Russ, star 49 let, stanujoč na 18710 Cherokee Ave. Pogreb oskrbuje August F. Svetkov pogrebni zavod. Podrobnosti bodo poročane jutri.

Vile rojenice



Vile rojenice so se zglasile prošli četrtek pri Mr. in Mrs. Stanley Stokel, 12702 Gruss Ave., in jima pustile v spomin krepkega fantka, prvorojenca. Dekliško ime matere je bilo Dorothy Prebil. Mati in dete se nahajata v Huron Rd. bolnišnici ter se dobro počutita. Tako sta postala Mr. in Mrs. Krist Stokel iz 3149 Richmond Rd. prvi "grandpa" in "grandma" in "grandma" je tudi Mrs. Prebil iz E. 72 Pl. Srečni oče je predsednik društva Spartans, št. 576 SNPJ in Bonnavets. Cestitamo!

45-letnica zakona

Danes obhajata marljiva in pridna delavca Joseph in Tončka Turk iz E. 95. ceste 45-letnico svojega zakonskega življenja. Brat John in soproga Karolina jima želita vse najboljše ter da bi v zdravju in zadovoljstvu obhajala zlato poroko v krogu svojih domačih.

Letalom držav vzhodne Evrope bodo kmalu prepovedani poleti nad jugoslovanskim ozemljem

PARIZ, 19. jan.—Jugoslavija je obvestila ameriško vlado, da bo kmalu prepovedala vsem letalom držav vzhodne Evrope polete nad njenim ozemljem.

Že zadnji teden je bilo poročano, da jugoslovanska vlada razmotriva o takšni akciji. Sedaj pa je bil že storjen sklep, o katerem je jugoslovanska vlada prostovoljno obvestila Zedinjene države, čeprav le v informativne svrhe. Bajta ta sklep ni bil storjen na pritisk Washingtona, pač pa je odraz sedanjih napetih odnosov med Jugoslavijo in državami Kominforme ter Sovjetsko zvezo.

Veruje se, da je Jugoslavija obvestila Zedinjene države o gornjem sklepu v teku konferenci, katere cilj je bil, da se omogoči ameriškim letalom redne polete nad jugoslovanskim ozemljem in uporabo jugoslovanskih letališč.

Leto 1949 so vzhodno evropske države imele dve redni letalski službi čez Jugoslavijo. Na svojih linijah so se letala kominformovskih držav koristila z jugoslovanskim letališčem pri Beogradu, od tu pa nadaljevala polet v Albanijo. Eno letalsko službo je vršila češkoslovaška letalska družba, drugo pa Sovjetska zveza na liniji Moskva, Kijev, Sofija, Beograd, Tirana.

Veruje se, da so letalske zveze med Bolgarijo in Albanijo nad jugoslovanskim ozemljem že bile ukinjene. Letalska zveza med Prago in Tirano pa še vedno predstavlja najbolj učinkovito zvezo Albanije z ostalimi državami vzhodne Evrope, ki se nahajajo v sporu z Jugoslavijo.

Sporazum med Albanijo in Jugoslavijo, kar se tiče letalske službe je bil v veljavi do 18. decembra. Na osnovi tega sporazuma so češkoslovaška letala imela pravico preletati nad jugoslovanskim ozemljem. Toda jugoslovanska vlada, ki sedaj ne želi obnoviti pogajanja za nov sporazum, je dejansko izolirala Albanijo od nje naklonjenih vzhodno-evropskih držav.

Medtem ko se Jugoslavija pripravlja, da bi prepovedala polete letal vzhodno-evropskih držav, pa se vršijo priprave za upostavitve redne letalske službe, ki jo bo vršila ameriška Pan American družba. Ta družba bo vršila letalsko službo Dunaj-Beograd-Solun in se bo koristila z letališčem pri Beogradu, ki pa sedaj ne zadostuje za sprejemanje velikih štirimotornih letal. Poskusni polet ameriških letal bo prihodnjio nedeljo.

Jugoslavija bo verjetno potrebovala posebno opremo in verjetno tudi tehnično pomoč, da zboljša svoje letališče v Zemunu (pri Beogradu).

(Po poročilu v NYT).

Zlata poroka

Dne 29. januarja bo 50 let, odkar sta se poročila Mr. in Mrs. John Kocjančič, ki bivata na 1119 E. 8 St., Erie, Pa. Ob priliki tega zlatega jubileja bodo otroci počastili slavljenca z domačo zabavo, na katero so prijazno vabljeni vsi sorodniki in prijatelji. Mr. Kocjančič je star 74 let, njegova soproga pa 77 let. Slavljenecema čestitamo in jima ob tej priliki želimo vse najboljše, da bi zdrava in vesela dočkala diamantni jubilej!

Nemški nacisti so čezdalje bolj predrzni

Na javnem shodu so zahtevali, da se sodi ameriške, angleške in ruske "vojne zločince"

KASSEL, Nemčija, 22. jan.—V zapadnih zonah Nemčije je danes bila ustanovljena nova desničarska nemška politična stranka, ki nastopa s kaizerjevo belo-rdečo zastavo in znano nemško himno "Deutschland Ueber Alles." Člani stranke so povečini biviši nacisti in Hitlerjevi častniki, ki so prisostvovali shodu. Kakšnih 250 partijskih funkcionarjev je prepevalo nemško nacionalistično himno.

Cilj stranke je, da se obnovi nemški Reich. Stranka kar odprto vabi nacistične častnike, da se združijo na osnovi programa, ki ga zagovarja stranka ustanovljena po združitvi nacionaldemokratske stranke in nemške desničarske stranke. Ime stranke je nemška Reich partija.

Na shod je prišlo tudi kakšnih 10 komunistov, ki so vpili:

"Mi vas poznamo! Vi ste stari nacisti!"

Novo stranko vodita biviši voditelj nacionaldemokratske stranke Franz Richter in bankir dr. Heinrich Leuchtgens. Oba sta člana bonnskega parlamenta.

Richter je navzočim nacistom in častnikom pojasnil program stranke. Med ostalim je napadel Sovjetsko zvezo zaradi "barbarskega postopanja" z nemškimi vojnimi ujetniki, zagotovil, da se Nemci ne bodo borili za druge, zahteval, da se Nemčiji vrne vzhodna področja priključena Poljski ter Saar, in kar naravnost povedal, da bi morale biti ustanovljene nemške sodnije, ki bi na zatožno klop postavile ameriške, angleške, francoske in ruske "vojne zločince" zaradi "zločinov," ki so jih izvršili proti Nemcem.

Izobčen iz stranke, ker ni izključil Titove pristaše

NEW YORK, 18. jan.—Ameriška komunistična stranka je danes naznanila, da je bil iz stranke izobčen John Lautner, načelnik newyorške Review Commission.

Lautner, ki je iz stranke čistil agente FBI, je bil v izjavi stranke obtožen, da je "sam že dolgo časa sovražnik stranke." Napovedano je, da se bo kmalu natančno razkrinkalo njegove aktivnosti.

Odbor, kateremu je Lautner načeloval, vrši preiskavo v zvezi z obnašanjem članov, njihovih nemarnosti in zavračanja partijske linije.

Med ostalim se domneva, da je bil Lautner izključen iz partije, ker ni podvzel v stranki čistke članov, ki simpatizirajo s Titom:

Večerja in zabava

Članice krožka št. 1 Prog. Slovenk in Ženskega odseka SDD na Waterloo Rd. priredijo v soboto zvečer, 28. januarja okusno večerjo in zabavo s plesom. Prijazno se priporočajo javnosti za poset. Vstopnice za večerjo, za katero se računa le \$1, se dobe v naprej pri članicah, ali pa pokličite Mrs. Vidrich, KE 2723 ali pa Mrs. Bashel, KE 2173.

Achesonove izjave o ciljih Sovjetske zveze na Kitajskem niso resnične, je odgovoril sovjetski zunanji minister

Sovjetski urednik o uspehih komunizma

MOSKVA, 21. jan. — P. N. Proselov, urednik glasila sovjetske boljševiške stranke "Pravde", je danes na komoracijskem shodu, prirejenem ob priliki 26. obletnice smrti Lenina, izjavil, da so dnevi imperalizmu v Aziji in vzhodni Evropi šteti in da imperalizem ni v stanju, da bi s silo ustavil zmagovalni pohod komunizma.

Svečanostni komemoraciji je prisostvoval sovjetski premijer Jozef Stalin, ki je bil viharno pozdravljen. Navzoča sta bila tudi kitajski komunistični voditelj Mao Tse-tung in zunanji minister Kitajske Cou En-lai.

Govorniški oder je bil okrašen z velikimi slikami Lenina. Proselov, ki je bil glavni govornik, je opetovano poudarjal, da je Lenin učil, da lahko kapitalizem in socializem soobstojata v miru, toda je obenem tudi opozoril, da kapitalizem vodi svet v novo, veliko vojno. Posebno je napadel vojne netilce, med njimi angleškega feld-maršala Montgomerya, rekoč, da je imperalizem postal blazen v zavesti lastne nezmoglosti, da zastavi zmagovalno narodno osvobodilno gibanje vzhodnih ljudstev.

Proselov je govoril o veliki važnosti dogodkov na Kitajskem in izjavil, da je kitajsko ljudstvo s svojo zmago, izvojevano pod vodstvom komunistične stranke, dokazalo pravilnost Leninovega prerokovanja o Kitajski. V govoru je omenil tudi modro vodstvo Stalina, pod katerim je bilo mogoče ustanoviti socializem v eni edini državi in v nasprotju s trockističnim stališčem o takojšnji svetovni revoluciji.

"Uspeh socializma v Sovjetski zvezi je postal vzorec za ljudske demokracije Evrope in Azije," je rekel Proselov.

Kar se tiče Stalinove politike industrializacije Rusije, je Proselov rekel, da je omogočila poraz Hitlerjeve Nemčije in osvobodila Evropo.

"Sedaj se je Sovjetska zveza spremenila v mogočno socialistično državo, v važno mednarodno silo, ki vpliva na celoletni mednarodni položaj in ga v osnovi spreminja v korist delovnemu ljudstvu," je zaključil Proselov.

35-letnica poroke

Danes obhajata Mr. in Mrs. Joseph in Jennie Kaluza, 3608 Independence Rd., 25-letnico svojega srečnega zakonskega življenja. Sorodniki in prijatelji izrekajo slavljenecema svoje iskrene čestitke, želeč jima še mnogo let zdravja, sreče in zadovoljstva!

Važen sestanek

Nocoj ob 7:30 se vrši zelo važen sestanek dramskega zbora "Anton Verovšek" na odru Slov. del. doma na Waterloo Rd. Prosi se vse člane, da se udeležijo, ker je za urediti več zadev v zvezi s prihodnjo igro ter z aranžmo kulis.

WASHINGTON, 21. jan.—Sovjetski zunanji minister Andrej Višinski je včeraj ostro odgovoril na izjave ameriškega državnega tajnika Deana Achesona, ki je zadnji teden zagotovil, da si Sovjetska zveza priključuje severne province Kitajske.

Višinski je v svoji izjavi, ki je bila izročena zunanjim poročevalcem v Moskvi, med ostalim rekel, da so Achesonove obtožbe "pošastne in nerodne laži," katerih namen je, da se obtoži Sovjetsko zvezo za neuspeh ameriške politike na Kitajskem.

Sovjetski zunanji minister je odločno zanikal, da si Sovjetska zveza namerava priključiti Mandžurijo, Mongolijo in Sinkiang, kakor je to zagotovil Acheson. V svoji izjavi je rekel, da so te province neločljivi del Kitajske in da kitajsko ljudstvo ima sedaj svojo vlado, ki je zmožna braniti interese svoje lastne države, svojega ozemlja in svojega ljudstva. Pristavil je, da sojet-sko-kitajski odnosi slonijo na prijateljstvu in medsebojnem spoštovanju neodvisnosti in teritorialne nedotakljivosti obeh držav.

Višinski se je oprl tudi na bivišega ameriškega konzula v Mukdenu Angusa Warda, rekoč, da je Ward sam zavrgel Achesonove izjave, ko je 14. januarja častnikarjem povedal, da mu ni znano, če si Sovjetska zveza priključuje dele kitajskih provinc.

(Ward je takrat rekel, da je Kitajska ekonomsko navezana na Rusijo, toda je poudaril, da je druga reč, če je navezana tudi politično.)

Višinski je v izjavi opozoril, da prav Acheson stremi za tem, da bi se tuja ozemlja priključila ameriški "obrambeni črti." Po njegovi izjavi je to bilo najboljše potrjeno, ko je sam Acheson rekel, da se Japonska, Filipini in Ryukyu otoki, čeprav so ne-ameriška ozemlja, nahajajo v obrambeni črti Zedinjenih držav.

"V zvezi s tem je Acheson dosti govoril o svojih željah, da pomaga azijskim ljudstvom, jasno namigujoč, da reacionarne sile teh dežel in tudi kolonialne sile, ki ne želijo reči 'zbogom' izkoriščevanju azijskih ljudstev, lahko računajo na pomoč s strani Mr. Achesona. V svojem govoru Acheson ni izpustil priložnosti, da ne bi sprožil vrsto sovražnih napadov na Sovjetsko zvezo in se celo ni vzdržal direktnih obrekovanj."

Višinskijeva izjava razkačila sen. Connallya

Danes pa je predsednik senatnega odbora za zunanje odnose Tom Connally odgovoril na izjavo sovjetskega zunanjega ministra. Connally je rekel, da ga je presenetilo nediplomatično in nedržavniško obnašanje Višinskega.

Connallyjev komentar je prvi uradni komentar Zedinjenih držav v zvezi z Višinskijevim zavračanjem Achesonovih obtožb. Predsednik senatnega odbora je med ostalim rekel:

"Višinski ne govori kot zunanji minister. Posluhuje se slovarja, ki ni dostojen za vljudna in državniška sporočila in zveze."

Connally je izjave podal na

časnikarski konferenci. Med ostalim je tudi omenil zadevo Francove Španije in podprl državnega tajnika Achesona, ki je nedavno izjavil, da so Zedinjene države pripravljene podpreti resolucijo, ki bi bila predložena organizaciji Združenih narodov, in ki bi dovolila članicam, da navežejo diplomatske odnose s fašistično vlado Španije.

DEČEK JE ZAZGAL KATOLIŠKO CERKEV

ANNISTON, Ala., 19. jan. — Policija je danes naznanila, da je neki 12 let star deček zazgal katoliško cerkev sv. Srca. Cerkev, ki je zgorela zadnji teden, je bila storjena škoda v znesku \$15.000.

Deček je bil aretiran ker se je šef gasilcev E. E. White spomnil, da ga je videl v bližini cerkve, ko je gorela.

To ni prvi oženj, ki ga je imenovali deček podtaknil. Pred dvema letoma je bil postavljen na probacijo, ker je zazgal neko presbiterijansko cerkev.

NOVI LETALSKI REKORD

NEW YORK, 22. jan.—Letalec Paul Mantz je danes preletel Zedinjene države od zapada do vzhoda v štirih urah, 52 minutah in 58 sekundah ter je s tem postavil nov rekord. Letel je s povprečno brzino več kot 500 milj na uro.

Progresivci so imeli javen shod

V soboto zvečer je Progressivna stranka Ohia priredila v Public Hallu javen shod, katerega se je udeležilo okrog 1.000 oseb. Shod je bil v zvezi z dnevno letno konvencijo Progressivne stranke. Na sobotnem zasedanju konvencije je bila najbolj poudarjena potreba, da se porazi republikanskega senatorja Tafta.

"Progressivna stranka mora delovati za poraz dveh največjih ameriških reacionarcev — zveznih senatorjev Arthurja H. Vandenbergja in Roberta A. Tafta," je izjavila na javnem shodu voditeljica Progressivne stranke iz Detroita Irma Henderson, ki je pristavila:

"Zedinjene države niso samo najbogatejša dežela sveta, pač pa obenem tudi najmočnejša postojanka reakcije."

Na shodu je govoril tudi komentator in pisatelj Israel Epstein iz New Yorka, ki je poudaril zgodovinsko važnost kitajske civilne vojne, ter predsednik stranke Elmer A. Benson.

Na konvenčnem zasedanju, ki se je začelo v soboto jutraj, je bila odobrena platforma stranke, med ostalim za zboljšanje delovnih pogojev, proti brezposelnosti, za preklie Taft-Hartleyevega zakona in preklic zakona o obvezni vojaški službi.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays.

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)	
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town: (Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):	
For One Year—(Za eno leto)	\$8.50
For Six Months—(Za šest mesecev)	5.00
For Three Months—(Za tri mesece)	3.00
For Canada, Europe and Other Foreign Countries: (Za Kanado, Evropo in druge tuje države):	
For One Year—(Za eno leto)	\$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev)	6.00
For Three Months—(Za tri mesece)	3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

WALLACEOVO POROČILO O KITAJSKI

Šele zadnji teden so bili razkriti nekateri deli iz Wallaceovega poročila o položaju na Kitajskem, ki ga je bivši podpredsednik pripravil leta 1944, ko ga je pokojni predsednik Roosevelt poslal na Kitajsko z namenom, da bi združil Kitajce za skupne napore proti vojni sovražnici Japonski. To Wallaceovo poročilo je sicer bilo mimogrede omenjeno v vladni Beli knjigi, s katero je bil obsojen korumpirani režim nacionalističnega diktatorja Čiangkajšeka, toda potankosti poročila so bile držane v strogi tajnosti.

Po poročilih, ki so bila objavljena zadnji teden, je Wallace že leta 1944 prerokoval, da Čiangkajšek ni dovolj inteligenten in politično močan, da bi vodil povojno Kitajsko. Wallace je poudaril, da bo bodisi evolucija, še prej pa revolucija spravila na površje nove voditelje Kitajske. Čeprav je priznal, da za enkrat Zedinjene države nimajo drugega izhoda, kot da se opirajo na Čiangkajšeka, je Wallace slednjega označil za voditelja, ki ima podporo zemljiških in vojnih lordov ter bankirjev. Menil je tudi, da bi Zedinjene države morale poiskati nove in bolj "progresivne" skupine na Kitajskem, ker da ima Čiangkajšek takšne predsodke proti komunistom, da je malo izgledov, da bi moglo priti do poravnave.

Celotno Wallaceovo poročilo ni bilo objavljeno, toda sami izčrpi, ki jih je razkril demokratični senator Herbert R. O'Connor, kateremu je Wallace na zahtevo poslal kopijo poročila, jasno potrjujejo, da se je po letu 1944 položaj na Kitajskem razvijal prav v smeri, ki jo je napovedal bivši podpredsednik.

Nekateri senatorji, med njimi posebno senator Homer Ferguson, so pritiskali na Državni oddelek, naj Wallaceovo poročilo v celoti objavi, ker so hoteli dokazati, da je ameriška politika v odnosu na Kitajskem slonela prav na Wallaceovemu poročilu, to je, da se zavrne nacionalističnega diktatorja Čiangkajšeka in to v prid komunistom. To pa vsled tega, ker je Wallace menil, da bi Kitajski najbolj odgovarjala koalicijska vlada, v kateri bi bili zastopani tudi komunisti. Takšne obtožbe so seveda absurdne, kajti dobro je znano, da je vlada po letu 1944 potrošila na milijarde dolarjev in poslala ogromne količine orožja in vojaškega materiala Čiangkajšku, da bi ga podprla v civilni vojni proti komunistom. Znano je tudi, da kljub sedanji "uradni" ameriški neintervenciji v notranje zadeve Kitajske Zedinjene države pošiljajo na otok Formozo nadaljne velike količine orožja, da bi pomagale Čiangkajšku.

Zmaga sil Ljudske osvobodilne armade na Kitajskem pomeni velik poraz ameriške zunanje politike. Jasno je, da sedaj vsi zavračajo krivdo za poraz na druge; najbolj vneto pa seveda republikanci, ki v glavnem še vedno zagovarjajo odprto ameriško intervencijo v civilno vojno na Kitajskem in obtožujejo Trumanovo administracijo, da je v veliki meri soodgovorna za poraz Čiangkajšeka. Pa ne samo Trumanovo administracijo, ampak obtožujejo tudi pokojnega predsednika Roosevelta za vse neuspehe ameriške zunanje politike, ki se je totalno spremenila prav po Rooseveltovi smrti.

Wallace je nedvomno že leta 1944 pravilno ocenil položaj na Kitajskem. Nihče mu ne more očitati, da ni podal res vestno in stvarno poročilo, ki pa na žalost ni bilo upoštevano. Če bi, bi strahotna civilna vojna prizadela manj gorja kitajskemu ljudstvu, kot pa ga je. Toda zastonj je govoriti o ljudstvu in njegovem položaju v zvezi s politiko, ki si samo prizadeva, kako bi ustavila neizogibni razvoj zgodovine.

V. Jordanski:

PAPIR IN TRSTIKA

Popotni vtisi iz Japonske dve leti po zlomu

Empi
Pobliskujoč s srebrnimi krili na zlatih žarkih vzhodnega sonca se je naše letalo lahko dotaknilo poljenega katrana na slovečem letališču Acugi.
— Konjič! (Zdravstvuj!)
— smo vzklili po japonsko.
V zalogi smo imeli še dve japonski besedi: "Domo arigato!"

(velika hvala) in "Sajonara" (nasvidenje).

Toda že prvi trenutek našega prihoda v deželo vzhajajočega sonca smo spoznali, da je čas na Japonskem najbolj značilna beseda "Empi".

Ampak ta beseda je ameriška, ne japonska.

Empi je prva sprejela naša

letalo. Takoj so nas (za spomin) fotografirali v profil in obraz. Na belih kamionih s tuleničnimi požarnimi sireni so nas ljubeznivo odpravili v središče Tokija.

Kaj pa je prav za prav "Empi"?

Naglica in prisebnost. Hladnokrvnost in ravnodušnost. Krep rast in bele čelade s črnima črkama: "MP".

"MP" — Military Police — je vojaška policija, kras in ponos zasebnih sil. Poslej smo bili ves čas vseh sto in dveh dni našega bivanja na japonskih otokih tako ali drugače pod nadzorstvom belih čelad s črnima črkama.

— Domo arigato! ... Velika hvala!

Fudzijama in bonboni

Ali je Tokio zelo porušen?

Na to vprašanje ni mogoče takoj odgovoriti. Ko smo se odpravljali k počitku, sem razložil, da je pod okni nezaznana zemljišče med hišami. Tu so svoj čas bile na delu "zažigalke".

— Pogledaj kako ljubek domček! — mi je zjutraj rekel sood.

Pogledal sem skozi okno. Puščave ni bilo več. Na dvorišču so bile hišice, ki so zrasle res kakor gobe po dežju. Bile so majhne kakor gobe in res tudi gobam podobne. Le malo časa je minilo — in teh hišic ni bilo več.

Za eno, dve, tri, noči zraščajo dandanes takšne hišice v podobi gob na pepeliščih Tokija. Napravljene so iz prah lahkega gradiva, iz papirja in trstike. Z lesenimi palačami si prestolnica poražene države celi svoje rane.

Edini, ki ga vojna ni prizadela, je Fudzijama, znameniti japonski ognjenik.

S Fudzijama se najprej seznanite na Ginzi, kakor se imenuje glavna ulica Tokija, osrednja starinarica države. Tu dobite vse, od preprostih igračk do uric. Tu dobite ure vseh vrst in oblik vseh znamk in cen. Izvolite, kupite uro, ki si želite, komaj dvajset minut vam bo gotovo tekla, ne da bi se ustavila.

To vam ne ustreza? Premalo? Zato pa je na urniku zlato narisan prekras Fudzijama.

"Souvenir!" — vpijejo raznovrstne napisane tabele.

— "Prispeli ste na Japonsko, kupite si spominček!" Otroški cuclji so okrašeni s podobo Fudzijame. Nožici — saj ni treba, da bi rezali, toda na ročaji imajo Fudzijamo. Vilice imajo podobo zmaja. — Igrače, čače, steklenice in bog ve kaj še vse, in na vsakemu kosu — Fudzijama.

Sklenili smo, da spoznamo Fudzijama поближе. Počovanje ni bilo kaj prijetno: Vlekel je oster veter, oblaki so se nam dotikali nog in nas šumeče obšipali s pepelom lave.

Toda mi smo kocabali naprej. Ko smo bili blizu cilja, nas je na vrhu ognjenika presenčila zavesa. Bila je stare, zbledela in razcefrana od neviht, snega in vetrov. Ne more biti drugače, kakor da jo je tam zasadel kak romar, iz Kiota ali Nagasakija. Skrbno sem snel z droga razcefrano platno. Po rdečem polju so bili raztreseni skrivnostni hieroglifi. Kaj je neki to? Molitev? Prisega kakšnega samuraja?

"Vsi kupujejo samo naše bonbone!" je prebral prevajalec, ki je prihitel za nami. "Na svetu ni boljnih bonbonov, kakor so bonboni Kjusio!"

Malce razočarani smo se začeli spuščati po strmini in za slovo pogledali Fudzijamo: — Sajonara! Na svidenje!

Potovanje po mestu

Konjič! ... Zdravstvuj!

Pogledali smo v japonsko gledališče — tam je poskakovalo osem in trideset ameriških girlsov.

Stopili smo v kino, nič dru-

gega kakor Hollywood: "V starem Teksasu" in "Ljubim vas".

Imajo pa v Tokiu veliko solidno ustanovo, — na primer parlament, Demobilizacijska palača kjer se je ob času našega prihoda v polnem sestavu zbral japonski generalni štab. Mednarodni tribunal!

Nu, v tribunal nam ni uspelo priti. Optimisti pa so nam zatrjevali, da obramba gotovo ne bo pred jesensko izčrpalno zalogo svojih ugovorov, nakar šele se bo lahko sodišče začelo posvetovati. Kajti k sleherni besedi, sleherni listini, k sleherni frazi nacepijo advokati deset svojih kazničnih besed, dvajset nasprotnih dokumentov, trideset fraz. In tako mineva teden za tednom v nečednem dolgočasnem procesu.

Le redki dogodki poživijo pusti tek dneva. Kako je vse oživelo, ko je nekdo vstal obtoženi Okava in dvakrat udaril z roko po obrazu Hidekija Todzija, svojega bivšega premijera, ki je sedel spredaj.

Toda taki pripetljaji so le redki. Okave potem ni bilo več videti, v tribunalu — oddali so ga v norišnico.

Pogledamo v parlament, tam je neprimerno bolj veselo. Tisti čas so med gorečimi debatami sprejemali novo ustavo. V tokijskem tisku se je pojavilo značilno poročilo o tem parlamentu, s kakršnim so poslanci presojali člene ustave.

"Debate," tako je bilo tam zapisano, "so se konec koncev razvile v pravecati pretep" ... "Boja se je udeležilo petdeset članov doljnega doma in dvajset policijskih uradnikov."

A kdo bi neki obojalo novo "demokracijo" ustavo Japonske! Saj je edina, ki je v današnjih časih za vse veke proglasila cesarja za "simbol države in narodnega edinstva."

"Demokracija" — lejte, to je še edina beseda, ki je zdaj v Tokiu hudo priljubljena.

Kako ljubko je opisal neki navdušeni poročevalec ceremonijo, s katero je bila ustava razglašena:

"Naš novi demokratični cesar je po stopnicah demokratičnega stopnišča stopil na svoj demokratični prestol ..."

Nevarni tekmeči

Na Japonskem imajo mesto Nikko, v mestu Nikku pa znameniti božji hram. Nad vrati tega hrama so v les vrezane podobe treh znamenitih opic.

Opice se obnašajo nekoliko nenavadno: prva si je s kosmatima šapama zatisnila ušesa, druga si je s šapama zakrila oči, tretja pa usta.

Ničesar ne slišim, ničesar ne vidim, ničesar ne govorim, — to je tisto, kar prikazuje ta simbolična skupina.

Te tri opice iz Nikke poznajo vsi Japonci. Obrtniki in trgovci v tem mestecu so do današnjih dni živeli s prodajo spominkov, na katerih je podoba lojalnih treh opic. Izkazalo se je, da so črte pristnega japonskega značaja resnično upodobljene na tej kosmati trojici: Nikar ničesar slišati, kar se godi okoli tebe, ničesar videti, kar se dogaja naokrog, nikar ne reagirati na dogodke ...

Zdaj pa so obrtniki in trgovci v paniki. Opicija trojica je dobila nevarne tekmece. Ti res da niso z lesa, vendar so prav tako ravnodušni kakor lipov bog. Res, v življenju si ti maliki ne tišijo ušes, ne zakrivajo oči, ne štedijo ust, in vendar se delajo gluhe, slepe in neme, kakor bi bilo treba ustreči pravičnim zahtevam ljudstva.

To so voditelji skrajno desničarskih japonskih strank, ki imajo dandanes v parlamentu absolutno večino.

Naročajte, širite in čitajte "Enakopravnost!"

B. Zdarski, akademik:

ČRNA BORZA

Počni zapiski iz Francije

V Parizu čuješ vsepovsod — na ulici, v kavarni, v trgovini in koder koli besede:

"Marche noir, marche noir."

Znam francoski. Pred vojno sem večkrat bival v Parizu. Toda takrat ti dve besedi nista bili v rabi ne v metropoli ne na deželi. Lejte, zaradi tega sem skrajno začuden, ko sem že kar prvi dan po svojem prihodu zaslišal ti dve besedi, ki so mi jih znani kakor tudi neznani Parizani več kot desetkrat ponovili:

— Marche noir.

Ne, to ne pomeni kakršnega novega senzacionalnega filma. Tudi ne poglavja kakšnega napetega romana. Tudi ne kliče kakršne koli sveže pečene organizacije fašistovskih pobov.

"Marche noir" pomeni črna borzo.

Na vlaku sem bil pokadil vse svoje cigarete. Treba je bilo kupiti novo zalogo. Prejšnje čase, se spominjam, so imeli v Parizu imenitne cigarete. Pa sem se odločil in stopil v trafiko. Tu so mi razložili:

"Cigarete izdajamo samo na posebne odrezke."

Pa sem rekel:

"Lepo, lepo."

In so mi odgovorili:

"No lepega na tem ni kaj dosti. Vsak dobi na dan komaj po šest cigaret."

Tedaj sem se kar vznemiril:

"Kaj pa naj počno kadilci?"

Pa so me potolažili:

"O, cigaret lahko dobite. Na črni borzi. Seveda, če ima monsieur dovolj denarja."

Ko sem jim povedal, da v Moskvi in vsakem vogalu svobodno prodajajo raznovrstne cigarete, so Parizani začudeni vzklkali:

"O, monsieur!"

Meni se pa je zdelo, da mi mnogi tega ne verjamejo ... "Propaganda" ...

Rad bi si kupil košček toaletnega mila.

Ko sem glasno izrazil tolikanj skromno željo, so me Parizani pogledali kakor človeka, ki je padel z lune, kakor čudaka, ki je izruvan iz življenja.

V domovini najfiniješ parfumerijske umetnosti, v Franciji, nimajo mila! Pa so me spet potolažili:

"Marche noir, monsieur, marche noir! Črna borza monsieur! Tam si za lepe denarce lahko kupite košček mila."

Bolj gostobesedni Parizani so mi razložili:

"Da, monsieur, na črni borzi lahko za debeli denar kupite kar koli. Celu tudi presno maslo, ki ga mi že dolgo nismo videli."

"Poglejte monsieur, kolikšen je avtomobilski promet v Parizu! Tri četrtnine avtomobilov vozari z bencinom, ki je bil kupljen na črni borzi ..."

Stopil sem v kavarno. To je ena izmed boljših kavarn sredi Pariza. Imeniten natak mi je prinesel na imeitnem pladnju okusno čašico z nekakšno temno vodo. Prave, pristne kave namreč v Parizu ni.

Natak je na pladenj položil drobno tableto saharina. V Parizu lahko dobite sladkorja, čokolado ali bonbone spet le na črni borzi.

Domiselni natak je brž opazil, da sem prišel v Pariz brez potrebnih pridakov. Opomnil me je, da za posebno nadplacilo lahko proda košček sladkorja.

Ko sem mu pokimal, je z gosposko kretnjo potegnil iz žepa svojega napravnika košček sladkorja, ne prvovrstne kakovosti, in ga vrغل v mojo čašico.

Peljem se z avtom po živah-

nih ulicah. Moj sopotnik je francoski profesor, ki mi pripoveduje:

"Poglejte, koliko ljudstva je tukaj. Toda med njimi je malo Francozov. To so sami "dolarjevci".

"Dolarjevci" imenujejo v Parizu Američane.

Vsa zabavišča, ki jih Pariz toliko premore, vsi znameniti lokali na Montmartru in Mont Parnesseu so polni "dolarjevcev". To so bodi že ameriški častniki, ki so civilno oblečeni, ali pa vojaki v svojih uniformah.

Tisto, kar je Francozom brezumno drago, je Američanom hudo poceni.

Stran frank, dolar gre! Ker imajo v svojih zalozah obilo dolarjev, za katere lahko kupijo mnogo razvednotenih frankov (skoraj trikrat več kakor po uradnem tečaju), si lahko Američani v Parizu vse privoščijo, vse jim je poceni in na ponujo.

Američani zalagajo črno borzo s cigaretami, bencinom in sladkorjem pa z damsko obutjo (ampak ne z lesenimi, marveč s pravimi usnjenimi podplati) kakor tudi s presnim maslom. Vse to pa po bajnih cenah.

Je pa neka stvar, s katero Američani ne zalagajo Parizanov. To je premog.

Ko je bilo še hladno, mi je neki francoski učenjak rekel:

"Midva z ženo sva vas nameravala povabiti v goste. Toda tega žal ne moreva. Pri nas doma je zelo hladno. Nimava premoga."

Potem mi je razložil:

"Američani nam ne dajo premoga. S tem bi radi izvajali pri nas političen pritisk. V mrzu, tako sodijo, je lažje ohraniti reakcijo v Franciji."

Pri skromnih zalozah premoga morajo Francozi v hladnem času živeti v komaj mlačnih stanovanjih in morajo zelo varčevati z elektriko. Razsvetljava je v Parizu zelo skromna in sleherni dan izključijo elektriko zdaj v tej zdaj v oni četrti mesta.

Iz teme in hladu se zbira občinstvo v slovečem variteju "Casino de Paris" in sedi na svojih sedežih v površnih. Svoje čase si pa tu lahko videl najedovitejše modele pariške mode. Po vojni jim ni kaj dosti do "šika"; saj ni ne oblačil ne premoga.

Ampak Parizani so veseli ljudje. Parizani se znajo veselo smejati.

Tisti večer so dajali na odru nekakšno naivno in prostodušno igrice, v kateri so nastopili v glavnih vlogah trije častniki: ameriški, angleški in sovjetski.

V teku dogodkov se je angleški častnik znašel v zagati. Občinstvo se je veselo smejalo.

Ameriški častnik je ostal "tepček". Nov vihar smeja.

Sovjetski častnik pa je izšel kot zmagovalac — in gledalci so hrupno in veselo ploskali in pozdravljali junaka.

Francozi so napram sovjetskimi ljudem prav prisrčni. Mnogi Francizi se uše ruščine. Kar je ruskega glasba, književnost, znanost, — vzbuja v Parizu veliko zanimanje.

Ko je v Francijo prišla naša delegacija na Pasteurjevo konferenco, so nam izkazali vsi francoski učenjaki res veliko pozornost. Vabili so nas k ogledu laboratorijev, dajali so nam ponatise svojih del, seznanjali so nas s svojimi uspehi in željno izpraševali, kakšno je življenje pri nas, kakšni so uspehi naših učenjakov in naše znanosti. Skupno z vsemi udeleženci kongresa smo se popeljali v Do- le, v Pasteurjevo domovino.

Spremljevalec, ki je bil dodeljen našemu avtomobilu, se nam je komaj utegnil predstavljati in je že sporočil:

"Ko bi vi vedeli, kako me zavidajo, ker je bila sovjetska delegacija meni dodeljena!"

Enemu izmed naših tovarišev so bili nujno potrebni naočniki posebne vrste. V trgovini so rekli, da mu jih lahko napravijo šele čez poldrugi mesec. Pri- pomnili pa so:

"Poizkusite monsieur, obrnite se na marche noir!"

Brž ko so zvedeli, da je to sovjetski državljani, so se hitro zbrali vsi prodajalci in po posvetu sklenili, da bodo dali druga naročila ob stran in izdelali naočnike v nekaj dneh. Pri tem so rekli:

"Le kako bi mogli odreči temu predstavniku države, ki je ves svet ročila fašizmu!"

Društveni koledar

JANUARJA — 1950

28. januarja, sobota — Veselica društva Loška dolina v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.
29. januarja, nedelja — 22-letnica društva Modern Crusaders št. 45 SDZ v SDD na Waterloo Rd.

FEBRUARJA

3. februarja, petek — Central Committee of the Maccabees Ples v SND.
4. februarja, sobota — France Prešeren št. 17 SDZ — Plesna veselica v SND.
10. februarja, petek — Immaculate Conception Church — Ples v SND.
11. feb., sobota — Društvo Cleveland št. 126 SNPJ — Plesna veselica v SND.
11. februarja — Valentine ples pev. zbora Triglav v Domu zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.
12. februarja, nedelja — Dram. zbor Ivan Cankar — Predstava v SND.
17. februarja, petek — Golden Gophers Club — Ples v SND.
18. februarja, sobota — Društvo Sv. Vida št. 25 KSKJ — Plesna veselica v SND.
19. februarja, nedelja — Forest City Park Veterans Club — Ples v SND.
24. februarja, petek — Merry Makers Club — Ples v SND.
25. feb., sobota — Clevelandška federacija SNPJ — Plesna veselica v SND.
26. feb., nedelja — Progressivne Slovence — Predstava v SND

MARCA

4. marca, sobota — Clairwoods št. 40 SDZ — Ples v SND.
5. marca, nedelja — Slov. Catholic League — Predstava v Slov. nar. domu
11. marca, sobota — Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ — Plesna veselica v SND.
17. marca, petek — Sons & Daughters of Erie — Ples v Slov. nar. domu
18. marca, sobota — Progressivne Slovence št. 2 — Plesna veselica v SND.
25. marca, sobota — Slovenska narodna čitalnica — Plesna veselica v SND.
25. marca, sobota — Veselica Slov. nar. čitalnice v SND, na St. Clair Ave.
26. marca, nedelja — Glasbena Matica — Spomladanski koncert v SND
26. marca, nedelja — Opereta "Glasbena Matica" — v SND, St. Clair Ave., ob 4. pop.

APRILA

2. aprila, nedelja — Pasioniski klub — Pasioniska predstava v SND
8. aprila, sobota — Decimer klub — Plesna zabava v Slov. nar. domu
9. aprila, nedelja — Društvo Spartans št. 576 SNPJ — Ples v SND
14. aprila, petek — Immaculate Conception Church Holy Name Society — Ples v SND
15. aprila, sobota — Društvo Danica št. 11 SDZ — Ples v SND

Miško Kranjec:

NAŠA KNJIGA

Dvoje za slovensko ljudstvo tako značilnih in bistvenih dejanj stoji na začetku novega veka, v šestnajstem stoletju: kmečki upor slovenskega ljudstva, in rojstvo slovenske knjige. Čeprav takrat to dvoje ni imelo istega izvira, je vendar kasneje, zlasti pa v poslednjem uporu slovenskega naroda za druge svetovne vojne bilo oboje neločljivo povezano.

Kmečke upore je plemstvo krvavo zatrla, slovenske knjige pa reakcija kljub vsem naporom ni mogla: proti knjigi so se morala in mogla boriti samo s — knjigo. Toda ne knjiga Tomaža Hrena, ki je vršil inkvizicijo nad slovensko besedo, knjiga Primoža Trubarja je edina mogla roditi nadaljevanje. Samo ta je bila — vsaj v nekem pogledu revolucionarno dejanje.

Če je že Prešeren v svojih časih zapel, da je naša zgodovina strnjena samo v "krvavi punt" in ropanje Turčije, je pozneje to zgodovino dopolnila še — slovenska knjiga: dodala ji je Prešerna — Levstika — Cankarja. Zares, v zgodovini slovenskega naroda ni kraljev, ni vojskovodij, ni vojnih pohodov, ni bilo zmag, ni bilo velikih politikov, toda Prešeren, Levstik, Cankar trdno stojijo v tej zgodovini s svojo knjigo: trdno in hkrati čisti.

Slovensko knjigo je vedno rodila krvava potreba, ne pa želja po razvedrilo. Te svoje posebnosti slovenska knjiga v glavnem ni nikdar izgubila. Slovenska knjiga v preteklosti ni bila nikdar samo literarna temveč tudi političnega pomena. Kamor koli se ozremo v preteklost, vedno se je ta slovenska knjiga bila s politiko, zdaj z avstrijsko zdaj z navadno policijo, zdaj z domačo reakcionarno politiko in usoda naših vidnejših književnikov je dejanski en sam v bistvu politični boj z nazadnjaškim okoljem, nikdar pa kak navaden literarni boj. Boril se je že Zoisov krog s politiko zaradi knjige, boril se je Vodnik, boril se je Prešeren, boril se je Levstik, Stritar, pa Gregorčič, Aškerc, Cankar, ena sama borba slovenske knjige v minulih dneh proti nazadnjaštvu. Pa je ta knjiga morala biti politična, če je to hotela ali ne. Slovenski pesnik in pisatelj, ako naj je hotel biti veren sin svojega tlačnega naroda, ni mogel biti samo umetnik lepe besede, moral je postati glasnik ljudskega narodovega hrepenenja po svobodi, moral je postati tudi borec za to svobodo. V naši slovenski, današnji, ljudski politiki, ne moremo s ponosom kazati na nobenega poklicnega politika preteklih dob, brezkompromisna naprednost v prete-

klosti ima svoje predstavnike zgolj v tvorcih slovenske knjige, kadar in kolikor so ti bili glasniki in zagovorniki ljudskih teženj po svobodi.

Upor slovenskega ljudstva, ki se je začel v šestnajstem stoletju s kmečkimi punji, se je dopolnil z zmago v drugi svetovni, po celih štirih stoletih. Danes, svoboden, sproščen, slovenski narod stopa k vsestranski izgradnji svojega življenja in svoje domovine. Slovenska knjiga je v dolgi dobi med obema uporoma odigrala svojo veliko, neprecenljivo vlogo v prebujanju slovenskega ljudstva, v politični vzgoji in političnem vodstvu, pa tudi vsaj posredno pripravljala slovensko ljudstvo k poslednjemu uporu in zmagi. Ta slovenska knjiga danes ne more in ne sme pretrgati svoje dobre tradicije, namreč v tem, da bi danes postala nepolitična. Bistvo slovenske knjige ni bilo razvedrilo, ni bil samo užitek lepote, bistvo te knjige je bila političnost. Pri izgradnji domovine, pri ljudskem kulturnem dvigu, ki je vedno povezan s politiko, taka knjiga danes lahko opravi prav tako svojo veliko vlogo, kakor je to nekoč pri političnem in kulturnem prebujanju, in kakor jo je nekoč pri političnem vodstvu. Če bi postala nepolitična, bi s tem odmaknila od vsega sodobnega dogajanja, od vsega presnavljanja, od želje po dviganju ljudstva. Tudi za slovensko tiskano besedo, za slovensko knjigo, so ljudje v štirih letih umirali, ali pa trpeli po koncentracijskih taboriščih. Ključno vlogo bi si izbrala, ko bi danes bila ustvarjena samo zato, da bo brana v zimskih dneh pri topli peči. Slovenska knjiga je bila v preteklosti vedno svojevrstna, lep, prazničen dogodek, slovenski človek je to knjigo vedno jemal v roke z neko toplo pobožnostjo, zato, ker je bila njegova,

JOIN THE MARCH OF DICES

JAN. 16-31						
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

THE NATIONAL FOUNDATION FOR INFANTILE PARALYSIS

va, pisana iz njegovega srca. Tako mora biti tudi danes.

Ko je danes politična oblast prešla na ljudstvo in ni več v rokah le nekaterih posameznikov ali skupin, se preneša tudi kultura na vse ljudstvo. Lastnik kulture ne more biti samo neka plast, skupina, stranka, lastnik slovenske kulture je lahko in more biti samo slovensko delovno ljudstvo v celoti.

Kakor si danes ne moremo misliti človeka, ki bi se sploh ne zanimal za razvoj političnih dogodkov, ki bi ne bral časnikov, tako ne sme biti človeka, ki bi šel mimo slovenske knjige. V naših kmečkih hišah so poleg vsega drugega hranili tudi slovensko knjigo, vendar spravljeno nekeje v omari, večsih pa kar na podstrešju. V slovenski hiši mora biti v bodočnosti tudi prostora za družinsko knjižnico. Imeli bomo krajnje knjižnice, toda poleg teh mora biti po naših domovih odmerjen kotiček za slovensko knjigo. Iz te knjižnice bo odsevala kultura in zavest tega doma, te družine. Ni treba morda celih stojnic knjig, navlake, pač pa mora biti tam vse tisto, kar je bilo v usodi slovenskega naroda, v njegovi zgodovini in v

njegovi kulturi najpomembnejše, tiste dragocene stvari, ki ne bodo šle nikdar v pozabljenje; za vse to se mora najti povsod prostor. So bili časi po naših vaseh, ko so se nekateri ljudje zmrdovali, če so koga videli ob knjigi, ali so mu vsaj očitali, da trati čas. Tu je čas, ko mora postati sram tistega, ki bi šel mimo knjige. So bili časi, ko so ljudje ob dolgih zimskih večerih ali ob nedeljskih popoldnevih, če se ne v gostilni, pa doma v dolgočasju posedali, tratili ure z navadnim klepetanjem, opravljanjem, le čisto pa s še slabimi stvarmi. Tu je čas, ko se bodo ljudje, koder bodo le otegnili, zbirali zdaj tu, zdaj tam, sedeli bodo zatopljeni okrog mize, med njimi pa bo ležala odprta — knjiga. In ta knjiga bo resnični odraz našega življenja, odraz življenja v sedanosti in vodilo v bodočnost.

VAS MUČI REVMAZEM?

Mi imamo nekaj posebnega proti revmatizmu. Vprašajte nas. MANDEL DRUG CO. Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C. 15702 Waterloo Rd. — IV 9611

TEKOM ČASA,

ko se zobozdravnik Dr. J. V. Zupnik nahaja na St. Clair Ave. in E. 62 St., je okrog 25 drugih zobozdravnikov v tej naselbini prakticalno in se izselilo, dočim se dr. Zupnik še vedno nahaja na svojem mestu.

Ako vam je nemogoče priti v dotiko z vašim zobozdravnikom, vam bo Dr. Zupnik izvršil vsa morebitna popravila na njih delu in ga nadomestil z novim. Vam ni treba imeti določenega dogovora. Njegov naslov je

DR. J. V. ZUPNIK

6131 ST. CLAIR AVE. vogal E. 62nd St.; vhod samo na E. 62 St. Urad je odprt od 9.30 zj. do 8. zv. Tel.: EN 5013

New Refrigerator Door Opens and Closes Automatically



PRES-TOE — DOOR OPENS WITHOUT USE OF HANDS

PUT FOOD IN REFRIGERATOR — FILL HANDS AGAIN

Solved — after years of research — the housewife's problem of opening and closing her refrigerator doors with both hands full of food. A new refrigerator — just introduced by one of the country's leading kitchen appliance manufacturers, the Gibson Refrigerator Company of Greenville, Michigan — has a special automatic door opener and closer. It works with just a touch of the foot on the attractive new pedal at the base of the refrigerator. Called "Pres-Toe," it enables the housewife to approach the refrigerator with hands full, open the door automatically, deposit food and "load up" again and shut the door NO HANDS. With the new "Pres-Toe" refrigerator trips are cut in half — and when one counts the 90 times a day the average housewife, without the convenience of Pres-Toe, opens her refrigerator door — it's really a big saving in time and energy!



PRES-TOE — DOOR CLOSING AUTOMATICALLY AS YOU WALK AWAY

MIŠKO KRANJEC

OS ŽIVLJENJA

ROMAN

TA NAČRT JE BIL SLAB

(Nadaljevanje)

"To še ni razlog, da bi bil zdrav." Zdaj je stari prikimal. In njegovo vedenje do sina se je tisti trenutek spremenilo. Prej je čutil do njega odpor kakor do vsakega, če se mu je pojavil pred očmi ob nepravem času. Zdaj se je to spremenilo. Saj to je vendar njegov sin, tisti, ki mu je prvi dvignil gospodarstvo. S kakšnim zanosom je natančno pred desetimi leti prišel za plug, kako je delal, kako je bil nekaj ustvaril. Zdaj pa je skršen, molčec. Njegova

postava je bila sicer še enako široka, obraz nekoliko starejši, kazalo na trideset let, a oči so bile še iste. Mirne in dobrodušne. "A zakaj nisi prišel še prej?" je rekel naposled oče. "Kaj bi pri vas," je dejal fant. "Kruha ti ne bi manjkalo." "Kruha, mislim ne. To s tem mi še ne bi bilo pomagano. Najbolje je, da je človek na svojem, dokler more. Nadlogo delati ni prijetno." Taka je bila vrnitev Matije Magdiča. Oče je mnogo mislil nanj, predvsem zdaj, ko je bil doma. Jaz sem kriv, si je dejal ne-

koč. Vsaj malo se je hotel opravičiti s tem. Prvi je bil, ki mi je pomagal, pa sem ga odpustil. Njega bi bil moral pridržati. On je bil rojen za kmetijo. Oženil bi se bil in bi imeli pomoč, tako pa se Ana muči, pravega gospodarja pa nikdar ne bo.

Matija zdaj ni delal na polju. Šel je samo tako kaj pogledat. Kadar so drugi delali, je bil vedno zraven. Toda k delu se ni sklonil in mu tudi niso pustili. Vsako jutro je vstal zgodaj, s prvim soncem in odšel ven, kakor bi iskal med njivami zraka. Pri njihovem se je vedno ustavljal.

Tu je mislil, bi moral jaz delati in ne bi bil nikdar zbolel. Tu, v zemlji je zdravje. Najpametneje je storila Ana. Toliko časa je ostala, da je ne bodo mogli pregnati.

Vendar ji zdaj ni ničesar zavidal in ni bil jezen na njo, da ga je tedaj spodbudila. Zdaj je

bilo to vendar docela brez pomena.

"Marko je bogat," je rekel Matija očetu, ko se je vrnil od brata, kjer si je ogledal gospodarstvo. "On je bil tudi pameten."

"Bogat," je pritrdil oče na prvo. "To je bilo njegovo: biti bogat. Dosegel je to. A vsakdo vendar ne doseže..." je pristavil. "In čeprav je pameten."

"Jaz na priliko?" se je nasmehnil Matija. "Ne, vsakdo tega ne sme doseči."

Molčala sta, tako poredko se je kateremu utrgal stavek, ki ga je povedal.

"A doma bo ostala Ana?" je vprašal Matija.

Oče se je ozrl po njem.

"Ne vem," je odvrnil negotovo, "nisem še premislil. To moram premisliti."

"Saj zdaj menda ne mislite več na tiste načrte, ki ste jih nekoč imeli," Matija se je nasmehljaj in ga gledal.

Oče je malce zardel kakor otrok, ki ga ujamejo pri nepodobnem dejanju; odkaljal se je.

"Ne, tisto sem moral opustiti..." Ni bilo ljudi za to. Za

tako stvar je treba ljudi, treba je takih ljudi, ki bi sami to hoteli. Potlej se da nekaj napraviti. — Jaz nisem imel nikogar, bil sem sam. Kakor bi v voz zapregli štiri konje, a ne naprej, temveč vsakega na svojo stran, po tej pa jih pognali. Kam naj bi se premaknil voz, ha? Nikamor ne more. Konji pretrgajo, voznik pa ostane sam in gleda, kako dirjajo vsak na svojo stran. Morda samo eden ostane, ki ni mogel pretrgati vrvi ali pa ni hotel vleči. No, da, tudi to je prav. Jaz sem mislil, da bo drugače boljše. Svet je pretežak za eno samo osebo, da bi ga ta prestavila iz tečajev."

"Pretežak," je prikimal Matija. "Na tehniko," je razlagal, "če hočemo, da se premakne in

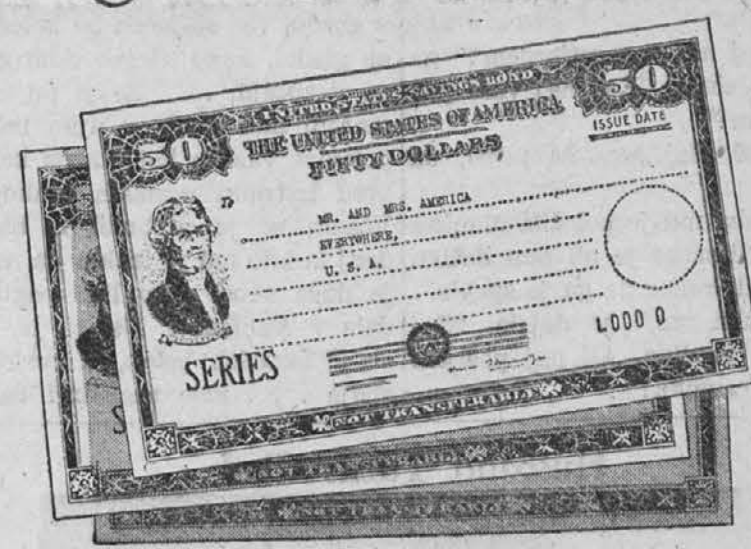
Prve fotografije zemeljske oble

Prve barvaste fotografske posnetke zemeljske oble so napravili s pomočjo stratosferne rakete, ki so jo poslali v zrak z letališča Almagordo v Zedinjenih državah. Raketa je dosegla višino 95.000 metrov. Raketa je ostala v zraku dobrih 15 minut in se je gibala s hitrostjo 7.000 kilometrov na uro.

Children are more likely to get this:



When parents regularly buy these:



Automatic saving is sure saving —

U.S. Savings Bonds

ENAKOPRAVNOST

This is an official U. S. Treasury advertisement — prepared under auspices of Treasury Department and Advertising Council.

prevesi na drugo stran, je treba za spoznanje več snovi. Potlej, naj bo že količina manjša, samo kakovost mora biti težja." "Njen mož, Anin," je dejal po premolku oče, "mi je o tem nekoč razlagal. Morda ni bil netilen človek, a jaz mu vendar nisem vsega verjel. Ni bil trden, stalen. Vetrnjak prav za prav. — Dejal je, da po svetu že delajo nekaj podobnega."

"Da," je prikimal Matija. "V svetu gradijo velike stvari. Vi ste hoteli v majhnem obsegu, tam pa delajo na veliko. Vi ste šli od spodaj navzgor, tam gredo od zgoraj navzdol."

Oče je poslušal, to so bile zanimive stvari. Kadar mu je kdo govoril o svetu, ki ga je zanimal, bi mu dal vse, kar bi imel takega. On sveta ni poznal, samo slutil ga je nekeje daleč.

"On, Anin mož," je pripovedoval oče, "je bil v takem društvu, da so o tem govorili."

"V takem društvu ni težko biti," je dejal Matija, "vsaj večsih ni bilo težko. Danes je to drugače."

Ta dan pa vendar nista več govorila o tem. Toda oče ni še nikdar tako mislil na te stvari, kakor prav zdaj. Vse to, kar je že zdavnaj v njem zamrlo, se je nanovo obujalo.

Morda, je mislil, sem imel prav, a sem preprosto mislil. Natančno nisem vsega premislil. In to bi vendar moral storiti. Tako sem se pa zbal, da ne bi postal smešno, in sem se vdal.

Potlej sta o tem mnogo govorila. Matija je imel dovolj časa, da se je pomenkoval z njim. Včasih je po cele ure sedel v delavnici, in medtem ko sta oče in Tine delala, je on pripovedoval. Vedel je mnogo zanimivega povedati. Oče je vse to naravnost požiral.

(Dalje prihodnjič)

France Bevk:

REBEKOVI SE SELIJO

(Nadaljevanje)

Snaha ga je prišla klicat. "Oče, stopite v izbo! Ali ne čutite, da dežuje?"

Med njima nikoli ni bilo neprijazne besede. Še sploščka, ko ta "dolinka" rajni ženi ni bila po volji, jo je raje zagovarjal kot grajal. Iz težkih dni med vojno, ko se je trudila za žive in mrtve in tudi zanj skrbela, pa je čutilo da nje tiho spoštovanje. Tudi zdaj mu kljub neprijaznemu odgovoru beseda ni pretrdo zvenela.

"Bom že vedel, kdaj je zadostiti," je rekel. "Le nič ne skrbi!"

Ulica se je taka ploha, da je voda kar v slapu tekla po šipah. Tedaj šele je Matija stopil v izbo, si s klobukom vred vrgel na klop za vrati. Sedel je in se z nejevoljnim pogledom oziral skozi okna. Težko mu je bilo v brezdelju, ko so ga kot lačni psi popadale misli in občutki. Tu pa — kakor da se je še nebo zarotilo proti njemu.

Vso noč je bolj kot po navadi krehal v svojem kotu. Vstal je šele k zajtrku, del je nekaj zaglogarjev v usta in položil na mizo. Zunaj je še vedno deževalo, ne več z nalivom, a umerjeno, brez prestanka. Tonca je opazila v njegovih očeh troho opanosti in obupa. Noge ga niso prav ubogale, vse telo mu je bilo nekam hlapavo. Zopet je legel.

K obedu ga ni bilo. Tonci je rekel, da ničesar ne potrebuje. Bo že povedal, kadar bo lačen, naj ga nikar ne nadleguje. Tudi k večerji ni vstal. Ko je Tonca vstopila s svetilko v rokah, jo je podil s pogledom. Napol slečen je ležal v znak, zagrnjen do brade, oči so se mu močno svetile.

"Kaj naj vam prinesem?" ga je vprašala. "Kaj naj vam pripravi?"

"Nič." Saj sem že rekel, da nič."

Snaha mu je položila dlan na čelo. Tasi se je ob tem dotik zdrznil, kakor da ga je spekle.

"Bolni ste," je dejala. "Saj imate vročino. Ali naj pošljem po zdravnika?"

"Nobenega zdravnika mi ni treba. Le prehladil sem se nekoliko in prenal... Se bom že pocajtal. Tega nikomur ne pravi!"

"Vsaj čaja vam skuham. Čaja z žganjem, da se prepotite."

Ni se več upiral. Največ zaradi tega, ker ga je govorjenje dražilo in utrujalo. In tudi sam je pomislil, da bi bilo morda to dobro.

Saj ga je strahotno mučila žej.

Tonca mu je prinesla čaja. Z eno roko ga je objemala okoli vratu, z drugo pa mu je pomagala držati skodelico. Tako ga je že nekoč negovala, ko je bil zbolel... Kljub upornosti do vseh in do vsega mu je ta nežna skrb dobro dela.

Ko je zopet legel, je opazil, da snaha joče. Nekam zavzet in zadet je uprl vanjo pogled.

"Kaj pa je? No!"

"Tako radi smo se imeli..." je Tonca hlapala v pretrganih besedah. "Med nami nikoli ni bilo zle besede... zdaj pa..."

Matija je za hip zamilal. Snahine besede so ga zadele kot očiček. Kaj naj ji reče? Tončine solze niso bile iz tistega vira, da bi se moral zaradi njih jeziti, kvečjemu bi se lahko zamislil nad njimi.

"Ali sem tebi rekel kako žal besedo?" jo je vprašal, ko je odhajala...

Tiste noči ni hotelo biti konca in tema se mu še nikoli ni zdela tako neprodna. Potil se je, kuhala ga je vročina. Zdal pa zdaj se je izgubil, a ne v sanje, ampak v neke bolešne privide... V blodnji je podoživljal požar skladišča za municijo iz prve vojne... Znašel se je visoko nad vasjo, v gozdu, ves sključen od bolečine gledal, kako njegov dom gine v zubljih... Že je bil na gmajni nad cesto, z njim teče polovica vasi in kot blazna beži pred izstrelki nemških tankov. Včasih se je prebudil iz blodenj in bilo mu je, kakor da mu je duša skozi ozko lino pogledala v resničnost. Da, tu je, v svoji kamnici, bolan, v curkih znoja... Sele naslednji dan

proti večeru je popustila vročina in so prenehale blodnje.

V dveh dneh, ko se ni ganil s postelje, je imel dovolj časa za razmišljanje. Zopet in zopet je kot živ trak teklo mimo njega življenje. Kot večša okoli plamena se je največ vrtil okoli sina in selitve. Zdal je končno razumel, zakaj se je Filip vse mesece izogibal jasni besedi. Vedel je, da se je okoli njega in v svetu marsikaj spremenilo, a da bi te spremembe utegnile seči tako globoko, mu je bilo šele tedaj jasno. Pusti dom, vetrnjak, in gre pod tujo streho, danes tu, jutri tam kot cigan. Saj, saj... Filipu je bilo lahko, stokrat lažje kot njemu. Zmlada ga je vleklo od doma, vso mladost je preživel v svetu, le potreba ga je bila zopet prignala v Prilesje. In še tedaj je bil le z eno nogo doma in le z eno četrtino svojega srca. Domača vas ga ni priklepala, njegov je bil ves svet... Matija ni mogel tako čutiti kot sin, ne tako misliti. Ni bil tak čustveni zanesenjak, ki bi poljubljaj zemljo, ali se ljubeče dotikal dreves, ki naj jih zapusti. Če bi kaj takega videl, bi se na glas smejal. A tudi ni mogel biti ravnodušen, ako je le pogledal senošet, ki sta jo z očetom iztrebila; ali hrusko, ki jo je on vcepil, zdaj pa že vnuki plezajo v njeno rogovilo. Vse je bilo tesno povezano s težkimi in veselimi urami njegovega življenja. Ko se je po vojni vrnil, ga je tisti grič čkal kot zvesta žena. Tu je imel čla pod nogami, a tam zunaj v svetu — se mu je zdelo — ga čaka sama negotovost.

Oh! V mislih je vzdihnil, kakor da mu je gora legla na prsi. Brskal je za novimi, utemljenimi ugovori zoper selitev, iskal trdne opore za svojo upornost. Tu ostane! Toda pogostejše kot je ponavljal ta sklep, bolj medlo in negotovo se je oglašal v njem. Razmišljanje ni utrdilo njegove svojeglave odločitve, razmajalo jo je. Otročja, iz trme porojena misel, da bo sam zidal hišo. Marjeta je imela prav, ko je rekla, da bo nekoč umrl sam samcat, brez nege in pomoči v bolezni. Slabost, ki mu je prevzemala vse ude, mu je mečala dušo in mu vračala trezno razsodnost... Saj vendar Filip ve, kaj dela. Mar ne? Morda niti ne misli toliko nase kot na svoje otroke. Ali naj veže svoje življenje nanj, na starca, ki je z eno nogo že v grobu? Tudi on je bil očetu ušel po svetu...

Prevrzel se je na postelji in se zagledal v edino okno, skozi katero je znova, sijalo sonce. Nebo je bilo jasno, z majhnimi oblaki na obzorju, pokrajina kakor umita... Iznenada se je prestrašil in skesal svojih zaključnih misli. Kaj pa je to z njim? Ljudje se mu bodo smejali. Ostane, pa četudi pogine. Iz dna duše pa so mu rasli novi ugovori in se mu množili. Bilo ga je končno le groza samote in popolne zapuščenosti. Bojeval se je v sebi, ne da bi prišel do jasnega zaključka. Noč ga je uspavala v prijetno pozabljenje, a z dnem se je znova začelo...

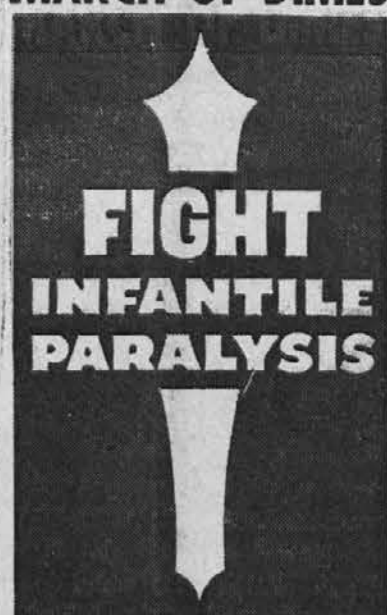
Vstal je šele četrty dan in pri drsal v izbo. Rahel nasmeh tihe zadrege mu je sijal v očeh. "Ali boste jedli?" ga je vprašala Tonca. "Daj!"

Postelja ga je vzela, da mu je bil nos ves izlizen kot sklenka. Bile so ga zgolj oči in sivi lasje nad senc.

Podrtje se je poslej izogibal še v mislih in s pogledom. Ves nemiren se je vrtel okrog, prihajal in odhajal, izpod čela pogledoval Tonco, ki je pospravljala za selitev. Otroci so v pričakovanju novih doživljajev, ki so se jih veselili, s smehom in krikom skakali okoli nje. Seveda, otroci! Ti se niti spominjali ne bodo, kje so bili rojeni.

Sedel je na kupu kamenja in zamiljen, s trdim čelom strmel

MARCH OF DIMES



JANUARY 16-31

nekam v dolino. Tam ga je našla Slavka, plavalaska, in se mu prikupno nasmehnila z velikimi, modrimi očmi kot jih je imela njena babica.

"Preselimo se," mu je gostolila. "Vse bomo odpeljali. In tudi mi se bomo peljali na avtomobilu."

Ded jo je gledal in molčal.

"In vi, stari očka? Vi ne pojedete z nami?"

"Ne," je dejal nekam zateglo, negotovo.

"Zakaj ne?" je vpraševala Slavka s prizvokom obžalovanja v glasu. "Stari očka, pojdite z nami! Stanovali bomo v lepi, zidani hiši ob cesti. Tam je tudi velika šola. Res. Ko bom še bolj zrasla, bom hodila v gimnazijo, a nato na univerzo."

Staremu Rebeku se je čelo nehoče nekoliko zjasnilo, na licu mu je leglo za iskro smeha. Glej, glej! On je v njenih letih komaj vedel za ljudsko šolo, tu pa mu čivka o gimnaziji in o univerzi. Saj še on komaj ve, kaj je univerza. Ni več strpel v molku.

"Kdo ti je to rekel?"

"Mama. A nji je rekel ata."

(Dalje prihodnjič)

Veliko sobo in kuhinjo

se odda v najem dvema fantoma ali dekletoma. Vse najboljše urejeno.

Zglastite se pri lastniku
1376 E. 49 St.

Sedaj je čas, da si daste nanovo cementirati klet. Nanovo preložimo odvodovne cevi in izvršimo druga dela ali popravila.

Pokličite

A. MALNAR

1001 E. 74 St. — EN 4371

Pri nas radevolje

PRIPRAVIMO ZDRAVILA ZA POŠILJKE V JUGOSLAVIJO

Mandel Drug Co.
15702 WATERLOO RD.

4.sobe med E. 55 in E. 62 St.

želita dobiti v najem mati in sin. Oba zaposlena. Pokličite po 4. uri popoldne.

EX 4778

ŽELIMO DOBITI

HIŠO ZA 1 ALI 2 DRUŽINI
ČE IMATE NAPRODAJ,

pokličite
IV 7646

REALTOR

August F. Svetek

Javni notar

478 EAST 152nd ST.

Pole za dohodninski davek (Income Tax) izpolnjujem že od leta 1922, ter sem javnosti v poslugi tudi letos. Pokličite telefonično IVANHOE 2016 za dogovor. Ako slučajno nisem tedaj doma, prosim, da pustite vašo telefonsko številko s osebo, ki odgovori na telefonu.

Ali ste Diabetic?

Vi bi morali vedeti če ste Prihranite si stroške zdravnika in bolnišnice. To je vaše zdravje—Obvarujte ga. Vi lahko preiskusite za SLADKOR V SEČU v privatnosti vašega doma. Pošljite (\$1.00) en dolar za popolno DIA-TEST opremo. Pišite danes na

The Dia-Test Co.

Dept. 15—68 W. Washington St.
Chicago 2, Ill.

Naznanilo in zahvala

Globoko potrti in žalostnega srca naznanjamo, da je umrl naš ljubljeni soprog in brat

1886

1949



Joseph Zupancic

Zatisnil je svoje mile oči dne 22. decembra 1949.

Pogreb se je vršil dne 24. decembra 1949 iz Joseph železovih pogrebni prostorov v cerkev Our Lady of Perpetual Help na Neff Rd. ter od tam po opravljeni maši-zadušnici in opravljenih cerkvenih obredih na Calvary pokopališče, kjer smo ga položili v naročje materi zemlji k večnemu počitku.

Blagopokojnik je bil rojen 17. maja 1886 leta v vasi Zlato polje pri Lukavcu na Gorenjskem.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom najlepše zahvalimo vsem, ki so položili tako krasne vence cvetja k njegovi krsti. Ta dokaz vaše ljubezni in spoštovanja napram njemu, nam je bil v veliko tolažbo v dneh smrti. Zahvalo izrekamo sledečim: Mr. in Mrs. Anton in Agnes Urankar in družini, Mr. in Mrs. Frank in Paulina Hribar in družini, Mr. Luka Gerbec, Mr. in Mrs. Frank Zagorc, Mr. in Mrs. George Hribar in družini, Mrs. Mary Romich, Mr. Ed Shally, Mr. in Mrs. John Kuchta, Dr. in Mrs. Albin Urankar, Mr. in Mrs. Leo Lukek, Mr. in Mrs. Max Urankar, Mr. in Mrs. Jack Logar in Terry, Mr. in Mrs. John Barlich, Mr. in Mrs. Joseph Sluger, Mr. in Mrs. Tony Miklič, Mr. in Mrs. Andy Mirtich in družini, Mr. in Mrs. Mike Drensek, Mr. in Mrs. John Kozlevčar in družini, Mr. in Mrs. John Pižem ml. in družini, Mr. in Mrs. John Burja in Mary, Mr. John Urankar, Mr. in Mrs. Mihelich in družini, Mr. in Mrs. Frank Urankar in družini, Mr. in Mrs. John Pižem, E. 237 St., Mr. in Mrs. Klopčič, Mr. in Mrs. Joseph Mestek, Mr. in Mrs. Louis Oražem, Mr. in Mrs. Karl Kokal iz Oaks, Cal., Mr. in Mrs. Mike Velikonja, Mr. in Mrs. Louis Starman, Mr. in Mrs. Harry Geigerich, Mr. Jack Pakich, Mr. in Mrs. Frank Sajin sinu, Mr. in Mrs. James Kusar st., Mr. in Mrs. Joseph Kusar, Mr. in Mrs. John Kocilja in družini, Mr. Joseph Zele in družini, Mr. in Mrs. Louis Slapnik, Atlas Bolt & Screw Co. Employees, U. S. Steel Workers of America Local 3120 C. I. O., Browning Crane & Shovel Co., društvu Carniola Tent št. 1288 TM.

Dalje iskrena hvala vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir duši pokojnika, in sicer sledečim: Mr. in Mrs. Frank Zagorc, Mrs. Margaret Mestek, Mr. in Mrs. Anthony Beck in družini, Mr. in Mrs. J. Mestek, Mr. in Mrs. L. Oražem, Mr. in Mrs. Frank Hribar, Mr. in Mrs. Andy Urankar, Mr. in Mrs. F. Straus, Mr. in Mrs. F. Homer, Mr. in Mrs. A. Mullec, Mr. in Mrs. F. Pižem, Mr. in Mrs. Rudy Piccoli, Mrs. Ana Stariha, Mr. in Mrs. J. Starc, Mr. in Mrs. Mack Kasunec, Mr. J. Pižem st., Mrs. H. Wolkoni in Gust, Mr. in Mrs. Sutton C. Girod, Mr. in Mrs. Wm. Mestek, Mr. in Mrs. J. Zust, Mr. in Mrs. F. Matko, Mr. in Mrs. Tony Spelko, Mr. in Mrs. J. Kusar, Mr. A. Zorko.

Zahvalo izrekamo vsem, ki so darovali za dobrodelne namene, in sicer: Mr. Frank Krnc, Mr. in Mrs. Peter Lustrik, Mr. in Mrs. Chas. Wick, Mr. in Mrs. Anton Kuhel iz Los Angeles, Cal., Mr. in Mrs. Louis Rolih.

Hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno za spremstvo pri pogrebu, in to sledečim prijateljem: Mr. F. Hribar, Mr. Ed Shally, Mr. F. Strazar, Mr. M. Velikonja, Mr. Louis Starman, Mr. J. Mihelich, Mr. L. Oražem, Mr. J. Mestek, Mr. J. Pižem, Mr. F. Segulin, Mr. R. Piccoli, Mr. Leo Lukek, Mr. F. Matko, Mr. F. Hribar, Mr. M. Drensek, Mr. F. Tegel, Mr. J. Slugar, Mr. F. Sajin, Mr. A. Verbanek, Mr. A. Mirtich, Mr. Kusanič, Mr. J. Hrovat, Mr. T. Miklich.

Lepa hvala pogrebcecm-sobratom od društva Carniola Tent št. 1288 TM, ki so nosili krsto: Mr. John Tavčar, Mr. Frank Krnc, Mr. John Doljak, Mr. Frank Zagorc, Mr. Paul Praust, Mr. John Polc.

Najlepša hvala vsem, ki so prišli kropiti pokojnika in se posloviti od njega, ko je ležal na mrtvaškemu odru, in vsem, ki so ga sprejeli na zadnji poti na pokopališče. Hvala Joseph Zele in sinovi za vzorno vođen pogreb in najboljšo vsestransko poslugi. Lepa hvala tudi čst. g. duhovniku pri cerkvi Our Lady of Perpetual Help za opravljene obrede in molitve.

Prav posebno zahvalo pa izrekamo Mr. in Mrs. Frank Zagorc iz Kewanee Ave. za vso veliko pomoč v bolezni, kakor tudi vsem sosedom in prijateljem za obiske in tolažbo v času bolezni in smrti.

Ako se je izpustilo ime katerega, ki je pomagal ali prispeval, ga prosimo oproščenja in naj isto sprejme našo zahvalo.

Ti ljubljeni soprog in brat, počivaj v miru in lahka naj Ti bo ameriška zemlja. Odnegli so Te tja, odkoder ni povratka, a naša srca so polna bolesti in oči polne grenkih solz, vsaj smo Te vsi ljubili. Tolaži nas zavest, da se snidemo enkrat tam, kjer ni solz in ne trpljenja, tam, kjer vlada večni mir. Spominjali pa se Te bomo z ljubeznijo za vedno.

Spavaj mirno—snivaj sladko!

ŽALUJOČI OSTALI:

JENNIE, sopraga

ANTONIA, hčerka

FRANK KOSTREVEC, zet

AGNES URANKAR in PAULINE HRIBAR, sestri v stari domovini zapuša dva brata BLAŽA in JANEZA ter dve sestri MARIJO in HELENO ter več sorodnikov.

Euclid, Ohio, dne 23. januarja 1950.

Husband Turns Chef



When the man of the house takes a hand in the kitchen, chances are something pretty special will be turned out. For there are moments when every man sees himself as a chef without a peer, one whose culinary creations unquestionably match the best.

When he enters the kitchen he plays this role with enthusiasm. "Aren't all the great chefs men?" he asks, with a twinkle that says what you already know—he'll gladly hand the kitchen back to you when he's done with the masterpiece of the moment!

So, when next there's to be a dinner for intimate friends, or you're needing a dessert for a crowd, merely introduce your "chef" to a new packaged rice pudding—a recent addition to a famous family of desserts. Armed with the complete directions on the package, he'll take over, and the rice pudding he'll turn out—using this outstanding convenience product—really will be the kind his mother used to make, creamy and soft and grain-textured. Juicy with fat, plump raisins, this pudding will take only about 15 minutes of his time, and he'll return to his reading with an imperishable smile.

Here are the simple directions for making a delicious, old-fashioned raisin rice pudding the quick modern way.

Creamy Raisin Rice Pudding
1 package prepared rice pudding
2½ cups milk ¼ cup raisins

Combine pudding mixture with milk in saucepan. Add raisins. Bring to a full boil, stirring constantly. Then reduce heat and boil gently 10 minutes, stirring occasionally. Cool. Stir once after 15 minutes. Serve warm or cold. Makes 4 or 5 servings.